

עת"א 16265/06/19 - ניר זוהר נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 16265-06-19 זוהר(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני	כב' השופט יוסף בן-חמו
העותר	ניר זוהר
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

בפני עתירת אסיר נגד ההחלטה המנהלית להגדירו כאסיר אלמ"ב.

העותר מרצה מאסר עולם בלתי קצוב, שנגזר עליו ביום 4/12/97, לאחר שהורשע בעבירת אונס ורצח. נסיבות העבירה נדירות בחומרתן. בית המשפט קבע בגזר הדין כי דרוש יותר מדמיון חולני על מנת ליצור את הסיטואציה בה נעברו העבירות.

קודם לכן, ביום 12/5/96, נדון העותר, במסגרת הסדר טיעון - לאחר שהודה ברשימה ארוכה של עבירות, הכוללות, בין השאר, עבירות נגד הרכוש, בריחה ממשמורת חוקית, נהיגה ללא רישיון נהיגה וכן צירוף של 11 תיקים פליליים, כאשר אחד מהם - ת.פ. 1922/95, כולל 7 אישומים - לעונש מאסר של 36 חודשים הכולל בתוכו הפעלת שני מאסרים על תנאי, חלקם בחופף וחלקם במצטבר. אחד התיקים בהם הודה והורשע הוא פ.א. 3611/95 - בו הודה והורשע בעבירה של תקיפת אחיו הקטין ובאיומים כלפי אחיו ואמו - עבירה מיום 3/12/95.

העותר נדון לעונש של מאסר עולם בתוך התקופה בה ריצה את עונש המאסר של 36 חודשים.

העותר טוען כי מדובר בשני עונשי מאסר מצטברים, וכי הוא סיים זה מכבר את ריצוי העונש של 36 חודשים, ולמרות זאת ובניגוד לדין, הוא מוגדר עדיין כ"אסיר אלמ"ב".

המשיבה טוענת כי דין העתירה להידחות, משום שהעותר מרצה עונש מאסר אחד ולא שני עונשים מצטברים.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני סבור כי דין העתירה להידחות.

אין מחלוקת כי העותר נדון למאסר עולם (ביום 4/12/97) בתוך תקופת ריצוי העונש של 36 חודשי מאסר שנגזר עליו ביום 12/5/96.

ואולם, גם אין מחלוקת כי אין כל הוראה שיפוטית בגזר הדין האחרון - של מאסר עולם, לפיה הוא ירצה את שני העונשים **בזה אחר זה**.

במצב דברים זה, חלה הוראת סעיף 45(ב) לחוק העונשין, הקובעת: **"מי שנדון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונדון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה, לא הורה שישא את עונשי המאסר, כולם או מקצתם בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה יותר"**.

המדובר במאסר אחד - המאסר האחרון "הבולע" בתוכו את המאסר הראשון. אין מדובר בשני מאסרים אותם מרצה העותר בזה אחר זה ואין מדובר בעונש המאסר האחרון המבטל את עונש המאסר הראשון, אלא בשני מאסרים שנמهلו והיו לאחד מבלי יכולת להפרידם.

עונש המאסר עולם שנגזר על העותר (בשלב זה לא קצוב), הוא גם על העבירות האחרונות - אונס ורצח, אך גם על שורת העבירות הארוכה, כולל עבירת האלמ"ב. גזר הדין האחרון והעונש האחרון, איננו מבטל ואיננו נפרד מהראשון. הוראת הסעיף משמעותה שהעונש הראשון מתמזג ונמהל בעונש המאסר באופן שלא יתן להפריד ביניהם. אין מדובר בהצטברות עונשים הניתנים להפרדה אלא עונשים שנמהל זה בזה והפכו לאחד.

לפיכך, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה המנהלית.

העתירה נדחית.

ניתן היום, י"ב אב תשע"ט, 13 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.